

Stiskam ti roko:
 O, v temni kripti zemlje,
 kjer se svet začne,
 glej, so zbrali se rodovi rož,
 da naju bodo spremljali
 z domotožno pesmijo
 čez posvečeni prag...

5.

In bom v tebi, žena,
 kakor luč v zrcalu.

Ali sem jezdec z gorá
 in je mesec moj ščit?
 Venec zvezda
 v svoji biserni roki vihtim,
 da ti ovenčam dušo...

O, pod kristalnim obokom tišine
 se bova naslonila
 drug na drugega...

Kam me vodiš?
 Pred nama stopajo mrtvi
 kakor po sinjih stopnicah
 navzdol...

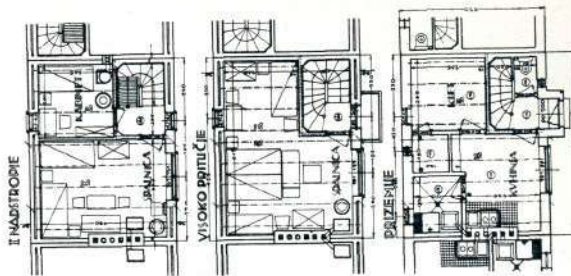
Priplesal je David...
 In kakor plameni
 so prihajali angeli,
 oznanjujoč,
 da On prihaja.

Obkrožile so naju zvezde.
 Sanje so dvignile
 srebrne kelihe
 k najinim ustom...

4.

Globoko v temí
 bom spletel zate venec,
 da bom ž njim okrasil
 podboje tvojih duri,
 ki vodijo
 v zadnji hram.

Tisoč vinogradov je mojih,
 V zlatem mestu
 kličejo glasniki
 po vseh ulicah in vežah
 moje neznano ime...

Iv. Vurnik: Načrt za delavsko enodružinsko hišo

Moji pesmi odpevajo,
 mojo pesem s plesom spremljajo
 čisti duhovi
 na poti v tempelj,
 na poti za meje...

Sanje, zarajajte!
 On je povišal mojo dušo.

5.

O žar mojih misli,
 ki stiskajo
 odhajajočim sanjam
 luči v dlani,
 da te najdejo...

Ti si luč in ključ
 v razsvetljeni hram,
 odkoder vidiva,
 kako gori jutro
 pred šotori angelov...

Kadar te kličem,
 pridejo za mojim glasom
 k meni vse žalosti,
 da bi oddaleč
 te videle...

Moje žalosti
 nosijo zvezde na čelih.

Kadar te kličem,
 sem kakor dišeč ogenj...
 kakor cipresa
 pred večerno zarjo...
 kakor vlažni veter
 ob studencih.